

נזיר נב

שאלה: בעי רבא: נמלה שחסרה, מהו? שיעורא גמירין לה והא חסר, או בריה גמירי לה והאיכא?
תשובה: אמר רב יהודה מדיסקרתא, ת"ש: **מהם** - יכול בכולן? ת"ל: **מהם**, אי מהם יכול
מקצתן? ת"ל: **מהם**, הא כיצד? עד שיגע במקצתן שהוא ככולן, ושיערו חכמים בכעדשה, שכן
החומט תחלת ברייתו בכעדשה;
ש"מ: שיעורא גמירי לה.
דחיית התשובה: אמר רב שמעיה: כי בעינן שיעורא - דבדלא הויא כעדשה לא מטמא,
 דלא נפלה בה נשמה, אבל נפלה בה נשמה לא תיבעי לך.

ויקרא פרק יא פסוק לא
 אלה הטמאים לכם בכל השפץ כל הנגע בהם במתם וטמא עד הערב:

ויקרא פרק יא פסוק לב
 וכל אשר יפל עליו מהם במתם וטמא מפל עלי עץ או בגד או עור או שק כל כלי אשר יעשה מלאכה
 בהם במים יובא וטמא עד הערב וטהר:

השדרה והגולגולת.
שאלה: איבעיא להו: **שדרה וגולגולת** תנן, או דלמא **או שדרה או גולגולת?**

דברי המקור	מזה אפשר לדייק	דחייה
אמר רבא, ת"ש: שדרה שגירד רוב עילעין שבה - טהורה, ובקבר אפילו משוברת או מפורקת - טמאה, מפני הקבר; טעמא משום דגירד, הא לא גירד - טמא	או שדרה או גולגולת	הא לא קתני, הא קמ"ל, דכי גירד טהורה, אידך תיבעי לך.
רבי יהודה אומר: ששה דברים ר' עקיבא מטמא וחכמים מטהרין, וחזר בו ר' עקיבא; ומעשה שהביאו קופה מלאה עצמות לבהכ"נ של טרסיים והניחוה באויר, ונכנס תודוס הרופא וכל הרופאים [עמר], ואמרו: אין כאן שדרה ממת אחד; טעמא דליכא שדרה דמחדא, האיכא או שדרה או גולגולת דמחדא - נזיר מגלח עליה	או שדרה או גולגולת	לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא שדרה וגולגולת דממת אחד ליכא, אלא אפי' או שדרה ממת אחד או גולגולת ממת אחד ליכא.
ממניינא: ומה הן ששה דברים שרבי עקיבא מטמא וחכמים מטהרין? 1. על אבר מן המת שבא משני מתים, 2. ועל אבר מן החי שבא משני בני אדם, 3. ועל חצי קב עצמות שבא משני מתים, 4. ועל רביעית דם הבא משנים, 5. ועל עצם כשעורה שנחלק לשנים, 6. והשדרה והגולגולת ואי ס"ד או שדרה או גולגולת, הני שבעה הויין!	שדרה וגולגולת	1. כי קתני כל היכא דפליגי עליה רבים, לאפוקי עצם כשעורה, דיחיד הוא דפליגי עליה; דתני: עצם כשעורה שנחלק לשנים - ר"ע מטמא, ורבי יוחנן בן גורי מטהר. 2. ואי בעית אימא: כי קתני - אבר מן המת, אבר מן החי לא קתני. 3. ואיבעית אימא: כי קתני - כל היכא דנזיר מגלח על אהילו, לאפוקי עצם כשעורה דלא. 4. ואיבעית אימא: כי קתני - כל היכא דהדר ביה, לאפוקי רביעית דם דלא הדר ביה, דאמר ליה רבי לבר קפרא: לא תשנה רביעית דם בחזרה, שהרי למודו של ר' עקיבא בידו; ועוד, המקרא מסייעו: ואצל כף נפשות מת לא יבא. ברייתא בנושא חזרתו של ר' עקיבא: ר"ש אומר: עד ימיו היה מטמא, אם משמת חזר בו איני יודע. תנא: הושחרו שיניו מפני תעניותיו.

שאני שמאי דמחמיר. <u>שאלה</u>: ליפשוט מינה: טעמא דבית שמאי דמחמיר, הא רבנן עד דאיכא שדרה וגולגולת! <u>דחיית השאלה</u>: לא, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דשמאי - אלא בעצם אחד דאתי מן השדרה ומן הגולגולת, אבל היכא דאיתיה בעיניה - אפילו חדא מינהון.	או שדרה או גולגולת <u>ובהמשך</u>: שדרה וגולגולת	דתניא, בש"א: רובע עצמות מן העצמים - או משנים או משלשה, ובה"א: רובע מן הגויה - מרוב הבנין או מרוב המנין; אמר רבי יהושע: יכולני לעשות דברי ב"ש ודברי ב"ה כאחד, שב"ש אומרים: משנים או משלשה, או משני שוקיים וירך אחד או משני ירכיים ושוק אחד, הואיל ורוב גובהו של אדם מגובה, וב"ה אומרים: מן הגויה או מרוב בנין או מרוב מנין, הואיל וישנן במפרקי ידים ורגלים; שמאי אומר: אפילו עצם מן השדרה או מן הגולגולת.
---	---	--

שאלה: בעי רמי בר חמא: רובע עצמות מן שדרה וגולגולת, מאי? כי קתני חצי קב עצמות - היכא
דאיכא משאר אבריו, אבל מן שדרה וגולגולת דחמירי אפי' רובע עצמות, או דלמא לא שנא?
תשובה 1: אמר רבא, ת"ש: **השדרה והגולגולת**; ואי סלקא דעתך, רובע עצמות דאתי מן שדרה
וגולגולת חמיר, ליתני: על רובע עצמות הבא מן השדרה כו'.